

Finançament, fiscalitat i límits del model cultural

Publicat per [Interacció](#) [1] el 22/11/2017 - 19:50 | Última modificació: 23/03/2026 - 09:00

L'informe del CoNCA 2017 situa el debat cultural en un terreny menys visible però decisiu: el del finançament i la seva arquitectura. Més enllà de les xifres, el document interroga el model i posa en evidència les seves tensions encara no resoltes.

El 2017 consolida una idea que ja venia d'anys anteriors: el sistema cultural català continua fortament dependent del finançament públic, sense que s'hagi definit amb claredat quin ha de ser el paper complementari del sector privat. El debat no és només quantitatiu, sinó estructural. No es tracta únicament d'incrementar recursos, sinó de decidir com es generen i qui els assigna.

En aquest sentit, l'informe planteja una distinció clau entre dos models. D'una banda, el model continental basat en subvencions públiques directes. De l'altra, el model anglosaxó fonamentat en incentius fiscals que mobilitzen inversió privada. Tots dos impliquen transferència de recursos públics, però difereixen en la governança: en un cas decideix l'administració, en l'altre el contribuent.

Aquest desplaçament cap a la fiscalitat obre interrogants rellevants. La introducció d'incentius fiscals pot ampliar els recursos disponibles, però també pot alterar els criteris de distribució i generar noves desigualtats. L'informe es pregunta fins a quin punt el sistema cultural està preparat per competir en aquest escenari i quines conseqüències tindria per a l'equilibri territorial i sectorial.

Al mateix temps, es posa en valor el potencial del finançament participatiu com a eina de diversificació i com a mecanisme que permet donar suport a projectes minoritaris o emergents. Aquesta via no només aporta recursos, sinó que introdueix una dimensió de participació ciutadana en la configuració del sistema cultural.

Ara bé, el diagnòstic de fons és més profund. Després de la crisi, el model tradicional de finançament ha quedat qüestionat, i encara no s'ha construït una alternativa clara que articuli de manera coherent recursos públics, privats i comunitaris. Aquesta indefinició afecta la capacitat de planificació i limita l'estabilitat del sistema.

El paper de la política cultural apareix aquí amb tota la seva complexitat. No es tracta només de gestionar pressupostos, sinó de definir les regles del joc: com es distribueixen els recursos, amb quins criteris i amb quins objectius.

El 2017 no ofereix una solució tancada. El que fa és situar el conflicte. Entre la voluntat de sostenir el sistema i la necessitat de transformar-lo, el finançament esdevé el lloc on es decideix, en última instància, quin model cultural es vol construir.

PDF [\[05_2017\] La Cultura, eix de les polítiques públiques](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: treball cultural i professionals

Etiquetes: finançament de la cultura

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: drets culturals

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2017/conca-17>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/informe_2017_cat_0.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7336>